

Diumenge 5 (B) de Quaresma

Text de l'Evangeli (Jn 12,20-33): En aquell temps, entre els qui havien pujat per adorar Déu amb motiu de la festa hi havia alguns grecs. Aquests anaren a trobar Felip, que era de Betsaida de Galilea, i li demanaren: «Senyor, voldríem veure Jesús». Felip anà a dir-ho a Andreu, i tots dos ho digueren a Jesús. Ell respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho ben asseguro: si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit. Els qui estimen la pròpia vida, la perden, i els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus.

»Ara em sento contorbat. Què he de dir? Pare, salva'm d'aquesta hora? Però jo he vingut per arribar en aquesta hora! Pare, glorifica el teu nom». Aleshores una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat i encara el glorificaré». Quan la gent que eren allà ho van sentir, deien que havia estat un tro. D'altres replicaven: «Un àngel li ha parlat». Jesús els digué: «Aquesta veu no s'adreçava a mi, sinó a vosaltres. Ara arriba la condemna d'aquest món, ara el príncep d'aquest món serà llançat a fora. I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi. Deia això indicant de quina manera havia de morir».

«Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi»

Fr. Vimal MSUSAI
(Ranchi, Jharkhand, Índia)

Avui escoltem un passatge evangèlic les paraules del qual —de la mà del deixeble estimat— degueren transmetre un fort coratge en el camí de la fe durant les persecucions que patiren els primers cristians. En aquells dies de les festes jueves, alguns grecs anaren a Jerusalem per tal de retre culte, i volien veure Jesús. Demanaren ajut als deixebles.

“Veure Jesús” no significa simplement mirar-lo, cosa que probablement pretenien aquells grecs. “Veure Jesús” és entrar totalment en el seu mode de pensar; significa entendre per què Ell havia de patir i morir per tal de ressuscitar. Com el gra de blat, Jesucrist ha de deixar-ho tot, àdhuc la seva pròpia vida, per a portar vida per a Ell i per a molts altres.

Si no captem això com el nucli de la vida del Crist, aleshores no l’hem vist realment. En paraules de sant Atanasi, solament podem veure Jesús a través de la mort mitjançant la Creu amb la qual Ell du molts fruits per a totes les centúries. “Veure Jesús” vol dir rendir-se davant la immerescuda mort que porta els dons de la fe i de la salvació per a la humanitat (cf. Jn 12,25-26). Mahatma Gandhi reflecteix la mateixa idea en dir que «el millor camí per a trobar-se amb un mateix és perdre’s en el servei als altres».

Les paraules de Jesús recorden als seus deixebles que han de seguir les seves passes, inclús fins a la mort. El gra, per suposat, realment no mor sinó que es transforma en quelcom completament nou: arrels, fulles i fruits (la Pasqua). De manera similar, l’eruga deixa de ser eruga per a transformar-se en quelcom diferent —i alhora— freqüentment molt més bonic (una papallona).

I, si nosaltres volem “veure Jesús”, hem de caminar la seva via. «Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic» (Jn 12,26). Això suposa recórrer amb Jesucrist i amb Maria tota la via del Calvari, onsevulla que es trobi cadascú de nosaltres. Jesús, que deixà totes les coses per a nosaltres, ens crida a romandre amb Ell durant tot el recorregut, imitant el seu lliurament i procurant que es compleixi la voluntat del seu Pare.

«Si el gra de blat, quan cau a terra no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit»

Mn. Ferran JARABO i Carbonell
(Agullana, Girona, Espanya)

Avui, l'Església, en el darrer tram de la Quaresma, ens proposa aquest Evangeli per ajudar-nos a arribar al Diumenge de Rams ben preparats amb vista a viure aquests misteris tan centrals en la vida cristiana. El Via crucis esdevé pel cristià un “via lucis”, el morir és un tornar a néixer, i, més encara, és necessari morir per viure de veritat.

A la primera part de l'Evangeli, Jesús diu als Apòstols: «Si el gra de blat, quan cau a terra no mor, queda ell tot sol, però si mor, dóna molt de fruit» (Jn 12,24). Sant Agustí comenta respecte això: «Jesús es diu a Ell mateix “gra”, que havia d'ésser mortificat, per després multiplicar-se; que havia d'ésser mortificat per la infidelitat dels jueus i ser multiplicat per a la fe del tots els pobles». El pa de l'Eucaristia, fet de gra de blat, es multiplica i es parteix per a ser aliment de tots els cristians. La mort del martiri és sempre fecunda; per això, els «qui estimen la vida», paradoxalment, «la perden». Crist mort per a donar, amb la seva sang, fruit; nosaltres l'hem d'imitar per a ressuscitar amb Ell i donar fruit amb Ell. ¿Quants donen en silenci la seva vida pel bé dels germans? Des del silenci i la humilitat hem d'aprendre a ser gra que mor per a tornar a la Vida.

L'Evangeli d'aquest diumenge acaba amb una exhortació a caminar a la llum del Fill exaltat pel damunt de la terra: «I jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi» (Jn 12,32). Hem de demanar al bon Déu que en nosaltres només hagi llum i que Ell ens ajudi a dissipar tota foscor. Ara és el moment de Déu, no el deixem perdre! «Dormiu?; el temps que se us ha concedit passa!» (Sant Ambrós de Milà). No podem deixar de ser llum en el nostre món. Com la lluna rep la seva llum del sol, en nosaltres han de veure la llum de Déu.